

Artista: Francisco de Goya y Lucientes (1746 Fuendetodos- 1828 Burdeos).

Títol: Les Noces.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1791/92.

Època: segle XVIII, Neoclassicisme.

Museu: Museo del Prado, Madrid.

Instrument: dolçaina (aeròfon).

Comentaris: la dolçaina és una espècie de xeremia (instrument de vent-fusta amb llengüeta doble, antecessor de l'oboè) amb pavelló pronunciat. Tant la dolçaina com la xeremia tenen els seus orígens en l'aulòs grec i la tibia romana (tot i que aquests tenien doble tub). A l'època medieval la dolçaina era un instrument cilíndric i recte amb acabament en forma de copa; en el segle XVI també n'hi havia sense pavelló. S'han trobat diverses variants fins els nostres dies.

En tenim referències en "El Quixot" (1605) de Miguel de Cervantes: *"En esto de las campanas anda muy impropio maese Pedro, porque entre moros no se usan campanas, sino atabales, y un género de dulzainas que parecen nuestras chirimias"*.

És un instrument folklòric emprat en festes, per a ballar. Variants de la dolçaina, en diferents mides, es troben repartides per tota la península, com la "donsaina" valenciana, la "verinoca" alicantina, el "bolingo" basc, la "dulzaina" penyarandina i la "gralla" catalana (d'uns 35 cm. i amb dues o tres anelles de metall que reforcen la part ampla del cos).